

Ερμηνεία στην νεοελληνική γλώσσα

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΚΟΝΤΑΚΙΟ (προοίμιο)

Σ' Εσένα Θεοτόκε, την Υπέρμαχο Στρατηγό, μ' ευγνωμοσύνη η Πόλη σου αποδίδει τη νίκη. Και σου αναπέμπει θερμές ευχαριστίες, επειδή (με τη δική σου επέμβαση) λυτρωθήκαμε απ' τις συμφορές. Εσύ όμως που η δύναμή σου είναι ακατανίκητη, ελευθέρωσε κι εμένα από κάθε είδους κινδύνους, για να σου αναφωνώ: Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Α' ΣΤΑΣΗ

Όταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ πήγε στην παρθένο Μαρία για να της αναγγείλει ότι θα γινόταν Μητέρα του Χριστού, είδε ότι ενώ ακουόταν η ασώματη φωνή του, ο Υιός του Θεού έπαιρνε σώμα μέσα στα άσπιλα σπλάχνα της Παναγίας. Τότε θαύμασε λοιπόν, το άυλο και ουράνιο αυτό πνεύμα και άρχισε να απευθύνει στην θεοτόκο τα παρακάτω "χαίρε".

Μεσ από την Παναγία θα έβγαινε η λάμψη της χαράς, δηλαδή ο Λυτρωτής. Και πάλι μεσ από την Παναγία θα δινόταν στους ανθρώπους η απαλλαγή από την κατάρρα του προπατορικού αμαρτήματος.

Χαίρε, γιατί με σένα ξαναφωνάζει κοντά του τον πεσμένο Αδάμ ο θεός και λυτρώνει την Εύα από τα δάκρυά της.

Οι ανθρώπινοι λογισμοί δεν μπορούν να φτάσουν εύκολα στο ύψος της αξίας που σου έδωσε η Χάρις του Θεού. Και τα μάτια των αγγέλων δεν μπορούν να βυθοσκοπήσουν το μυστήριο που επάξια εκπροσωπείς.

Μαρία κρατάς στα γόνατά σου ως επίγειος θρόνος τον Κύριον του παντός. Βαστάζεις Εκείνον που όλα τα ορατά και αόρατα βαστάζει.

Είσαι ο αυγερινός, που λάμπεις πριν ανατείλει ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, ο Χριστός. Είσαι η γυναίκα που από σένα και με την θέλησή σου πήρε σάρκα ο Υιός του Θεού.

Είσαι εκείνη με την οποίαν ανανεώνεται η κτίση και από την οποία προήλθε ως βρέφος ο Κτίστης. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέποντας η Παναγία ότι ήταν παρθένος απόρησε πως θα ήταν δυνατό να γεννήσει παιδί. Σάστισε στα λόγια του Αρχαγγέλου και ταραχτηκε. Της φάνηκαν παράδοξα και δεν μπορούσε να τα εννοήσει. Και με το θάρρος της αγνότητας τον ρώτησε πως θα γινόταν αυτό αφού ήταν παρθένος. Αλληλούια.

Αυτό που ζητούσε να μάθει η Παναγία ήταν γνώση που ξεπερνούσε την δύναμη του ανθρώπινου λογικού. Ήταν θείο μυστήριο. Ερωτά όμως τον άυλο λειτουργό του Υψίστου τον Αρχάγγελο και τον παρακαλεί να της πει πώς θα συμβεί να γεννήσει παιδί από παρθενικά σπλάχνα. Και ο Γαβριήλ, έμφοβος ενώπιον εκείνης που θα έδινε στον κόσμο τον Σωτήρα, της λέγει με λειτουργική φωνή:

Χαίρε συ που ο Κύριος σε αξιώνει να μάθεις τη μυστική Του απόφαση και θέληση. Χαίρε που τα ανέκφραστα πληροφορείσαι με την πίστη.

Η Παναγία είναι το πρώτο και μεγαλύτερο από τα θαύματα της ενσάρκου οικονομίας. Είναι ακόμα η βάση και το αποκορύφωμα των δογμάτων της πίστεώς μας στον Χριστό.

Σκάλα που κατέβηκε ο θεός, για να έλθει από τον ουρανό στη γη, είναι η Παναγία. Και συγχρόνως και γέφυρα, που μας ενώνει και ανεβάζει από τη γη στον ουρανό.

Εσένα Μαρία θαυμάζουν οι άγγελοι κι ο ένας στον άλλον μεταδίδει τα σχετικά με σε. Και συ είσαι που τραυμάτισες τους χαιρέκακους δαίμονες τον κατάλληλο καιρό.

Γέννησες το Φως του κόσμου με τρόπο ανείπωτο και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει το πως.

Είσαι κάτι που οι σοφοί δεν μπορούν να εννοήσουν. Είσαι η αυγή, που λάμπει στο νου των πιστών. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Η δύναμη του Υψίστου έπεσε κατά τον Ευαγγελισμό πάνω στη Μαρία και την ήσκιωσε. Και η εύκαρπη κοιλία της έγινε για μας γλυκό χωράφι, απ' όπου θερίσαμε τη σωτηρία, ψάλλοντας όλοι μαζί Αλληλούια.

Μετά τον Ευαγγελισμό η Παναγία πήγε να επισκεφθεί την Ελισάβετ τη συγγενή της, που ήταν ήδη έγκυος στον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Και μόλις η Μαρία, που είχε συλλάβει το Χριστό, πλησίασε την Ελισάβετ, το βρέφος που ήταν στην κοιλία της Ελισάβετ κατάλαβε ότι ήταν η Μητέρα του Κυρίου και σκίρτησε. Και με τα σκιρτήματα αυτά η μητέρα του Ιωάννη την χαιρέτησε ως εξής:

Χαίρε κλήμα από την αμάραντη ρίζα του οίκου Δαυίδ. Χαίρε συ που τον άφθαρτο καρπό κατέχεις, δηλαδή τον Ιησού.

Συ είσαι ο αγρός όπου βλάστησε ο φιλόανθρωπος γεωργός, δηλαδή ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Συ είσαι το χώμα όπου φύεται ο Φυτευτής της ζωής μας.

Χαίρε γη, που βλαστάνεις με ευφορία τους Θείους οικτιρμούς και τράπεζα που έχεις πάνω σου τη δωρεά των θείων ιλασμών.

Χλοερό λιβάδι για να εντρυφούμε έγινες κι ετοιμάζεις λιμάνι απάνεμο όπου θα καταφεύγουν οι ψυχές.

Οι δεήσεις σου στον Κύριο για μας είναι ως θυμίαμα ενώπιόν Του ευπρόσδεκτο. Και συ εξιλεώνεις όλον τον κόσμο.

Η καλοσύνη του θεού σε μας αποδείχθηκε με σένα. Και συ μας δίνεις θάρρος να απευθυνόμαστε σε Εκείνον.

Ο δίκαιος Ιωσήφ έπεσε σε ταραχή και η σκέψη του κρυφά τον παίδευε και τον ζάλιζε, βλέποντας σε άγαμη και υποπτευόμενος ότι είχες γίνει έγκυος από άλλον άνδρα. Αλλά όταν έμαθε ότι το παιδί που είχες στο σπλάχνο σου ήταν από πνεύμα Άγιο αναφώνησε. Αλληλούια .

Β' ΣΤΑΣΗ

Όταν οι ποιμένες άκουσαν τούς αγγέλους να υμνούν την παρουσία του Χριστού ανάμεσα στους ανθρώπου ως ανθρώπου έτρεξαν στο σπήλαιο να τον δουν. Περίμεναν να δουν ποιμένα και απεναντίας τον είδαν σαν άμωμο αρνί που είχε βοσκήσει και θραφεί μέσα στην κοιλιά της Μαρίας. Και τότε έκθαμποι της είπαν.

Η Παναγία είναι μητέρα του ποιμένου όλων των ανθρώπων και του αμνού του θεού. Είναι ακόμα η μάνδρα των λογικών προβάτων, εκείνη δηλαδή που κλείνει στην αγκαλιά της όλους τους πιστούς.

Ασπίδα μας εναντίον των αοράτων εχθρών και εναντίων των δαιμόνων είσαι Παναγία μας. Και κλειδί που μας άνοιξες πάλι τις πόρτες του παραδείσου.

Χάρη σε σένα ευφραίνονται μαζί ουρανός και γη, κι όλα τα κτίσματα ενωμένα δοξάζουν τον Κύριο.

Οι απόστολοι σε είχαν για ασίγητο στόμα τους, και από σένα έπαιρναν το υπερφυσικό τους θάρρος και δύναμη οι μάρτυρες.

Χαίρε στήριγμα ασάλευτο της πίστεως. Χαίρε λαμπρό αποτέλεσμα της Θείας χάριτος. Εξ' αιτίας σου γυμνώθηκε από την δυναμή του ο θάνατος κι εμείς φορέσαμε τη δόξα. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Οι μάγοι είδαν τον αστέρα, που είχε ανάψει ο Θεός στον ουρανό και τον ακολούθησαν. Το άστρο αυτό ήταν σαν λυχνάρι, που κρατώντας το στα χέρια, έψαχναν στο φως του για τον βασιλέα του παντός. Έφθασαν έτσι μπροστά στον άφθαστο εις δόξαν και χάρηκαν και του φώναζαν Αλληλουία.

Οι μάγοι, που είχαν έλθει από τη μακρινή Χαλδαία, είδαν στα χέρια της Παρθένου αυτόν που τα χέρια Του έπλασαν τους ανθρώπους. Τον είδαν Κύριο του παντός, παρ' όλο ότι είχε πάρει μορφή δούλου, μορφή ανθρώπινη, κι έσπευσαν να του προσφέρουν τα δώρα τους σαν σε Βασιλέα και να φωνάζουν στην ευλογημένη μητέρα Του τα εξής.

Χαίρε, συ που γέννησες τον αστέρα που δεν δύει ποτέ. Χαίρε, αυγή μιας καινούργιας ημέρας με φως μυστικό, θείο, πνευματικό.

Έσβησες Κόρη του Θεού την κολασμένη φωτιά της αμαρτωλής γνώσεως, και φωτίζεις τους μύστες της Αγίας Τριάδος.

Γκρέμισες ακόμα από τον θρόνο του τον τύραννο διάβολο, και μας φανέρωσες τον φιλόανθρωπο Κύριο.

Μας λυτρώνεις από τη θρησκεία των ειδώλων, μας σώζεις από τη λάσπη των κακών έργων.

Έβαλες τέλος στην προσκύνηση του πυρός, που λάτρευαν οι αρχαίοι λαοί και μας απάλλαξες από την φλόγα των παθών.

Είσαι οδηγός σωφροσύνης για τους πιστούς. Είσαι η ευφροσύνη όλων των γεννεών. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Έγιναν οι μάγοι κήρυκες θεοφόροι και γύρισαν στη Βαβυλώνα, αφού συμμορφώθηκαν με το πρόσταγμα του Αγγέλου να μην περάσουν από τα Ιεροσόλυμα όπου τους περίμενε

ο Ηρώδης για να μάθει από το στόμα τους που είχε γεννηθεί, ο Χριστός. Γύρισαν στην πατρίδα τους και κήρυξαν σε όλους τον Χριστό, αφήνοντας στα παραμυλητά του τον Ηρώδη, που δεν ήξερε να ψάλλει Αλληλούια.

Όταν ο Ιωσήφ και η Παναγία πήραν τον Χριστό κι έφυγαν στην Αίγυπτο για να γλυτώσουν το Θείο Βρέφος από τη μανία του Ηρώδη, έλαμψε σ' εκείνη τη χώρα το φως της αληθείας. Και τα είδωλά της, μην αντέχοντας την παρουσία του Σωτήρος, γκρεμίσθηκαν μόνα τους. Κι όσοι σώθηκαν απ' αυτά, φώναξαν στην Θεοτόκο:

Χαίρε συ που είσαι η ανόρθωση και η σωτηρία των ανθρώπων. Χαίρε συ που είσαι το γκρέμισμα των δαιμόνων.

Πάτησες και συνέτριψες την πλάνη και την απάτη. Απέδειξες τη δολερότητα των ειδώλων.

Όπως η ερυθρά θάλασσα, κατά την έξοδο των Εβραίων από την Αίγυπτο, σκέπασε με τα κύματά της τον Φαραώ, που τους κατεδίωκε, έτσι και συ κατεπόντισες σαν άλλη θάλασσα τον νοητό Φαραώ, δηλαδή τον διάβολο και τα στρατεύματά του. Κι όπως ο βράχος στην έρημο, που τον χτύπησε ο Μωυσής με το ραβδί του, ανάβρυσε νερό, έτσι κι εσύ σαν άλλους Ισραηλίτες ξεδιψάς όσους διψούν την αληθινή ζωή, μέσα στην πνευματική έρημο του κόσμου.

Όπως η πύρινη στήλη οδηγούσε τη νύχτα τους Εβραίους στην έρημο, έτσι κι εσύ μας οδηγείς μέσα στα πνευματικά σκοτάδια. Κι όπως η φωτεινή νεφέλη τους σκέπαζε την ημέρα, έτσι κι εσύ σκεπάζεις τον κόσμο, πλατύτερη από νεφέλη. Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε. Χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.

Είσαι η τροφή που διαδέχθηκε το μάννα και η διάκονος των αγίων απολαύσεων.

Όπως η γη της επαγγελίας ήταν το ωραίο τέρμα της πορείας του Ισραήλ έτσι είσαι και συ για μας η γη που μας υποσχέθηκε ο θεός από την οποία ρέει η χαρά και η ειρήνη. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Όταν επρόκειτο ο βαθύγερος Συμεών να φύγει από αυτόν τον απατηλό κόσμο αξιώθηκε να δεχθεί στις αγκάλες του τον Θεό ως βρέφος. Και γεμάτος έκπληξη για την ανείπωτη σοφία του θεού αναφώνησε Αλληλούια.

Γ' ΣΤΑΣΗ

Ο Χριστός ανέπλασε τον κόσμο μας έδειξε καινούργια κτίση, ο ίδιος βλάστησε από κοιλία χωρίς σπόρο και διαφύλαξε αυτήν άφθορη και μετά την γεννησή Του. Και βλέπουμε εμείς αυτό το θαύμα, υμνούμε την μητέρα Του φωναζοντάς της.

Χαίρε παναγία πού'σαι το άνθος που δεν το άγγιξε η φθορά. Χαίρε που είσαι εκείνη που βραβεύθηκες για την αγνότητα και την εγκράτεια.

Χαίρε που είσαι η λαμπρή προεικόνιση της Θείας Αναστάσεως διότι όπως βγήκε από σένα στον κόσμο ο Λυτρωτής χωρίς να πάθει τίποτε η παρθενία σου, έτσι βγήκε και από τον τάφο φυλάξας τα σήμαντρα σώα. Χαίρε ακόμη διότι φανερώνεις στη ζωή σου την ζωή των αύλων Αγγέλων.

Χαίρε που είσαι δέντρο με καρπό τον Χριστό από τον οποίον τρέφονται οι πιστοί μεταλαμβάνοντας την γλυκύτητά του. Και δέντρο ακόμα με πλατύ φύλλωμα παντοδυνάμου προστασίας που δίνει ίσκιο και σκεπάζει πολλούς.

Χαίρε που κυοφόρησες και γέννησες τον Ιησού που μας οδηγεί από την πλάνη στην αλήθεια και μας ελευθερώνει από τα πάθη που μας είχαν αιχμαλωτίσει.

Είσαι εκείνη που κάνεις τον δίκαιο Κριτή, τον Υιό σου, να μας συγχωρεί και να ξεχνά τις αμαρτίες μας.

Είμαστε γυμνοί από κάθε δικαιολογία κι ελευθεροστομία δεν έχουμε απέναντι του θείου Υιού σου. Αλλά οι μεσιτείες σου που μας ντύνουν με το δικαίωμα να Του μιλάμε, δικαίωμα που δεν το αξίζουμε και το αποκτάμε χάρη σ' εσένα. Είσαι ακόμα η στοργική εκείνη αγάπη, που κανένα άλλο αίσθημα δεν μπορεί να την ξεπεράσει.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Αφού είδαμε τόσο παράξενη γέννηση,ας αποξενωθούμε από τον κόσμο μεταθέτοντας το νου μας στον ουρανό.Γι'αυτό και ο απρόσιτος θεός έγινε άνθρωπος θέλοντας να μας τραβήξει στα ύψη ενώ θα του φωνάζαμε όλοι αλληλούια.

Ο Υιός και λόγος του θεού ήταν ολόκληρος πάνω στη γη και συγχρόνως δεν απουσίαζε από τον ουρανό. Διότι επρόκειτο για συγκατάβαση θεική, και όχι για τοπικό περιορισμό της θεότητας. κι η παρθένος Μαρία δέχθηκε μέσα της τον θεό και Τον γέννησε, ακούοντας από εμάς τα εξής.

Χαίρε Μαρία γιατί είσαι ο τόπος που χώρεσε τον αχώρητο θεό. Είσαι η θύρα από την οποία οι λογισμοί μας περνούν για να εισέλθουν στο σεπτό μυστήριο της θείας σαρκώσεως.

Οι άπιστοι σε ακούνε και πέφτουν σε αμφιβολίες αλλά για μας είσαι το καύχημα και η βεβαιότης μας.

Χαίρε γιατί είσαι ο θρόνος και το πύρινο άρμα όπου στέκεται Εκείνος ο οποίος στέκεται πάνω στα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ

Χαίρε γιατί ένωσες δυο αντίθετα πράγματα. Έκαμες ζευγάρι ασεχώρητο, την παρθενία

και την μητρότητα.

Χαίρε διότι με σένα λύθηκε η ενοχή της Εύας και ανοίχθησαν πάλι οι πόρτες του παραδείσου.

Χαίρε γιατί είσαι το κλειδί που ανοίγει για μας τη βασιλεία του Χριστού. Είσαι η ελπίδα των αιωνίων αγαθών. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Όλες οι τάξεις των αγγέλων έπεσαν σε μεγάλη έκπληξη μπροστά στο μεγάλο έργο της θείας ενανθρωπήσεως. Διότι έβλεπαν τον θεό που είναι απρόσιτος να γίνεται άνθρωπος και έτσι να είναι προσιτός σε όλους και να μας συναναστρέφεται, ενώ απ'όλους να ακούει Αλληλούια.

Ρήτορες που έχουν χειμαρρώδη γλώσσα τους βλέπουμε μπροστά σου πιο αφώνους και από ψάρια. Διότι τα χάνουν και δεν ξέρουν πώς να εξηγήσουν το ότι και γέννησες και μένεις παρθένος. Κι εμείς θαυμάζοντας το μυστήριο φωνάζουμε με πίστη.

Χαίρε γιατί είσαι εκείνη πάνω στην οποία λάμπει όλη η σοφία του θεού. Εκείνη στην οποία θησαυρίσθησαν όλα τα θαύματα της θείας προνοίας.

Τους απίστους φιλοσόφους τους αποδεικνύεις ασόφους και τους τεχνίτες του λόγου, που επίσης δεν πιστεύουν, τους φανερώνεις άμυαλους.

Χαίρε που μπροστά σου φαίνονται μωροί οι ικανότατοι συζητητές της φιλοσοφίας. Και μπροστά στην αλήθειά σου μαράθηκαν και ξεχάστηκαν οι μυθογράφοι ποιητές της αρχαιότητας.

Οι αρχαίοι Αθηναίοι που είχαν μεγάλη επίδοση στο να υφαίνουν δίχτυα του λόγου, όπου πιάνονταν οι άνθρωποι τα είδανε από σένα να σχίζονται και να σπάζουν. Διότι συ είσαι η μητέρα της μόνης Αληθείας, δηλαδή του Χριστού. Και αντιθέτως συ είσαι που γεμίζεις με ψυχές νεοφωτίστων τα δίχτυα των αποστόλων.

Χαίρε γιατί τραβάς και ανασύρεις από τον βυθό της αγνοίας τις ψυχές. Και φωτίζεις ακόμα πολλούς στην αληθινή σοφία και γνώση.

Χαίρε που είσαι το πλοίο όπου ανεβαίνουν όσοι θέλουν να σωθούν. Είσαι το λιμάνι όπου καταφεύγουν όσοι θαλασσομαχούν στο πέλαγος των βιοτικών φροντίδων.

Θέλοντας να σώσει τον κόσμο Εκείνος που έφτιαξε κι εστόλισε όλα αυτά που βλέπουμε στον κόσμο, ήλθε μέσα στον κόσμο με τη θέλησή Του. Και ενώ ήταν ο ποιμένας μας και ο θεός μας παρουσιάστηκε για χάρη μας ανάμεσά μας ως άνθρωπος. Για να καλέσει όμοιος τον όμοιο, ακούοντας ως θεός Αλληλούια.

Δ' Στάση

Είσαι το τείχος των παρθένων, Παρθένε Θεοτόκε καθώς και όλων εκείνων που προστρέχουν σε σένα. Είσαι το τείχος που το κατεσκεύασε ο κτίστης του ουρανού και της γης, ο Κύριος, που κατοίκησε στη μήτρα σου κι όλους μας δίδαξε να σου απευθύνουμε αυτά τα λόγια.

Χαίρε Μαρία που είσαι η φωτεινή και ακλόνητη στήλη της παρθενίας και συγχρόνως η θύρα, από την οποία πέρασε σε εμάς ο Σωτήρας κι εμείς περνούμε στη σωτηρία
Χαίρε Παναγία που είσαι το πρώτο πλάσμα του αναδημιουργημένου από τον Χριστό πλάσμα. Χαίρε επίσης που μας χορηγείς τους θησαυρούς της θείας αγαθότητας.

Χαίρε Συ που αναγεννησες τους βαρυμένους από το προπατορικό αμάρτημα και καθάρισες εκείνους που είχαν μολυσμένο το νου από τις εμπνεύσεις του διαβόλου

Χαίρε γιατί έβαλες τέλος στη δύναμη του διαβόλου, που φθείρει τη σκέψη μας. Χαίρε που γέννησες Εκείνον που μας χάρισε την αγνότητα.

Χαίρε που είσαι ο τόπος όπου αγνά ο Κύριος νυμφεύθηκε την ανθρωπότητα και με σένα στεκόμαστε στο πλευρό Του ως νύμφη Του.

Χαίρε Κόρη που είσαι το παράδειγμά που στηρίζει και παιδαγωγεί τις παρθένους. Χαίρε που είσαι η νυμφική στολή των αγίων ψυχών, που σε μιμούνται.

Κάθε ύμνος μας μένει πίσω λαχανιασμένος, προσπαθώντας να απλωθεί τρέχοντας ανάλογα με το πλήθος των πολλών οικτιρμών του Χριστού. Ακόμα κι αν οι ωδές που θα του προσφέρουμε είναι ίσες με την άμμο της θαλάσσης, τίποτε άξιο δεν κάνουμε απέναντι στον Βασιλέα και Θεό μας, διότι πολύ περισσότερες είναι οι ευεργεσίες του σε μας, που του φωνάζουμε Αλληλούια.

Η Παναγία είναι ο λύχνος που έχει το άυλο φως της θεότητας κι οδηγεί στη γνώση του Θεού τους πάντες, καταυγάζοντας τον νου κι ακούοντας από όλους τα εξής:

Χαίρε Μήτηρ που λάμπεις το φως του Χριστού, μας φέρνεις τη λάμψη του αβασίλευτου ηλίου, που είναι ο Υιός και Θεός σου.

Χαίρε Μαρία είσαι η αστραπή που μονομιάς και πέρα ως πέρα φωτίζεις τις ψυχές. Είσαι ακόμη η βροντή που καταπλήσσει τους εχθρούς της πίστεώς μας.

Χαίρε γιατί από σένα ανέτειλε ο Χριστός που είναι το μέγα φως και ο πλούσιος ποταμός που αναβρύζει από σένα.

Χαίρε Δέσποινα είσαι η έμψυχη εικόνα της κολυμβήθρας, εκείνη που μας πλένει από τους ρύπους της αμαρτίας.

Χαίρε που είσαι τό λουτρό, πού ξεπλένει τη συνείδηση. Είσαι ο κρουνοός που που κερνάς την ευφροσύνη και την αγαλλίαση.

Ευωδιάζεις πάναγνη από το άρωμα του Χριστού και μας χορηγείς τη ζωή των μυστικών αιωνίων απολαύσεων.

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, απέναντι του οποίου όλο το ανθρώπινο γένος ήταν ένοχο, ήλθε να σχίσει το χρεώγραφο της ενοχής μας. Είχαμε απομακρυνθεί από την χάρη Του και ήλθε να μας βρει. Και τώρα ακούει από όλους Αλληλούια.

Ψάλλοντας τη θεική γέννηση σε ανυμνούμε Θεοτόκε ως έμψυχο ναό του Θεού. Στα σπλάχνα σου κατοίκησε ο Κύριος που στην παλάμη Του κρατεί τα σύμπαντα. Σε αγίασε, σε δόξασε και μας διδάσκει να σου φωνάζουμε τα εξής:

Χαίρε Μαρία είσαι η σκηνή που κατοίκησε ο Υιός και Λόγος του Θεού. Είσαι ανώτερη από τα άγια των αγίων.

Είσαι η Κιβωτός της Καινής Διαθήκης, που τη χρύσωσε το ίδιο το Άγιο Πνεύμα. Είσαι ο θησαυρός ο ανεξάντλητος της ζωής.

Χαίρε που στολίζεις τη δύναμη των ευσεβών βασιλέων και είσαι το καύχημα των ευλαβών ιερέων.

Συ είσαι Κόρη το ασάλευτο κάστρο της Εκκλησίας και της ευσεβούς πολιτείας μας το απάτητο τείχος.

Με τις μεσιτείες σου κάνουμε νίκες θαυμαστές και με τις μεσιτείες σου κατατροπώνουμε τους εχθρούς.

Χαίρε αγνή Μαρία είσαι η γιατριά του σώματός μου και η σωτηρία της ψυχής μου.

Ω Πανύμνητη Μητέρα του Υιού και Λόγου του Θεού, που είναι ο αγιώτατος των αγίων. Δέξου την προσφορά των ύμνων μας και σώσε από κάθε συμφορά κι από την κόλαση όσους σου φωνάζουν Αλληλούια.